

Bára: V malém domku v Cerhenicích žije téměř stoletá dáma, paní Zdena Balšánková. Do jejího života vstoupila i druhá světová válka. Když bylo paní Zdeně - tehdy Chaloupkové 15 let, začala okupace. Poprvé se vdávala v září roku 1944. Její manžel - Jaroslav Dražil, který se narodil v roce 1921, byl krátce po svatbě nasazen do Německa na nucené práce.

ZB1 4:48-5:01 13s Pak ho vzali do říše, dělal za Mnichovem na letišti. Tak jsme si psali, posílali balíčky a takový věci.

Adéla: Blížil se konec války a manžel paní Zdeny se s několika muži pokusil z Německa utéct. Podařilo se to. Ale radost z toho, že je se svou manželkou a ještě nenarozeným dítětem netrvala dlouho.

ZB2 5:08-5:27 19s Gestapo pro něj přijelo, vzali ho do Kolína z Kolína ho vezli hned do Prahy na Pankrác a z Pankráce hned do Terezína a jmenovalo se to Malá Pevnost a tam byli političtí vězni.

Matěj: Vězni byli krutě mučeni. Trpěli mnoha nemocemi. V Terezíně panovaly otřesné podmínky a šířily se tam různé epidemie. Manžel paní Zdeny byl převezzen do nemocnice do Prahy. To se Zdena dozvěděla díky sousedovi z Cerhenic, který v nemocnici pracoval.

ZB3 5:38-5:44 9s Oni je pak pustili, přivezli je na Bulovku.

5:52-6:00 8s Tam je vykoupali a někde v Libni tam byli v nějakým kostele.

Bára: Těsně před koncem druhé světové války se manžel paní Zdeny vrátil domů, kde na něj čekala s dvouměsíční dcerou.

ZB4 6:21-6:37 17s 5. května odtamtud přijel a byl doma, a pak dostal horečky, a tak ho odvezli do nemocnice a tam 18. května zemřel na tyfus.

Adéla: Jaroslav Dražil zemřel v pouhých čtyřiceti letech. Na poslední rozloučení se svým mužem na cerhenickém hřbitově Zdena nesměla. Hřbitov byl pro veřejnost i jeho rodinu uzavřen.

Matěj: Zdena se v roce 1947 znovu vdala a rok poté porodila druhou dceru. V současné době spokojeně žije stále ve stejném domku v Cerhenicích, ve kterém se odehrál její válečný příběh. Je obklopená svými dětmi, vnoučaty a pravnoučaty.